

Міненко Володимир Леонідович,

*д. держ. упр., проф., професор кафедри управління персоналом та економіки праці,
Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Харків
ORCID 0000-0002-4837-4445;*

Жадан Олександр Васильович,

*д. держ. упр., проф., професор кафедри управління персоналом та економіки праці,
Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Харків
ORCID 0000-0001-8088-355X*

УДК 351.83

doi: 10.34213/tp.19.02.29

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАЙНЯТОСТІ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

Статтю присвячено визначенню основних тенденцій розвитку державної політики зайнятості молоді в Україні в умовах євроінтеграції. Проаналізовано сучасний стан зайнятості та безробіття молоді в Україні та світі. Виявлено найбільш актуальні проблеми у сфері реалізації трудової активності молоді на національному ринку праці. Визначено, що розвиток євроінтеграційних процесів в Україні в галузі формування та реалізації державної політики зайнятості молоді відбувається в рамках системної імплементації норм законодавства ЄС у сфері соціально-трудова відносин у національний ринок праці, здійснення програм професійного навчання, зайнятості, зміцнення зв'язків навчальних закладів із промисловістю, проведення інших заходів, спрямованих на скорочення розриву порівняно з іншими групами населення, у можливості працевлаштування молоді.

Ключові слова: державна політика, державне регулювання зайнятості, зайнятість молоді, молодіжне безробіття, євроінтеграція.

Постановка проблеми. Молодь традиційно є найбільш соціально активною категорією суспільства, тому будь-яка динаміка змін, зумовлених розвитком процесів інтеграції та глобалізації, впливає в першу чергу на неї. У комплексі завдань із розвитку ефективної молодіжної політики перше місце повинна посідати ефективна зайнятість. До критеріїв ефективної зайнятості прийнято відносити гідну оплату праці, що забезпечує високий рівень якості життя (здоров'я, відпочинок та ін.), зростання освітнього і професійного рівня для кожного члена суспільства. Однак на сьогодні відповідність наведених вище характеристик рівня зайнятості сучасної української молоді залишається проблематичною. На молодіжному ринку праці ситуація ускладнюється ще й тим, що наявність вищої освіти не є запорукою успішного працевлаштування, відповідного очікуванням молодих людей.

До зазначеної проблеми слід додати комплекс інших, як ринкового, так і неринкового характеру: невідповідність між трудовим внеском працівника і його доходами (останні є, як правило, істотно менші в певних секторах економіки та регіонах країни), поширення прихованих форм зайнятості, втрата людського капіталу та ін.

© Міненко В. Л., Жадан О. В., 2019

Багато проблем актуальні також для молодіжного ринку праці Європи, і серед них: невідповідність університетських знань до сучасних вимог ринку праці, дефіцит кваліфікованих кадрів інженерно-технічних напрямів, трудова міграція населення, зокрема молоді, та ін. Вони виходять за межі однієї держави, оскільки заохочення міжнародної трудової мобільності є одним із провідних напрямів Європейського Союзу (ЄС) у цілому.

В умовах євроінтеграційних прагнень України вирішення проблем зайнятості на основі використання найкращого досвіду ЄС має стати одним із пріоритетних напрямів державної молодіжної політики, що актуалізує проблематику досліджень у цій галузі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В Україні і за кордоном у численних наукових працях і виданнях прикладного характеру описано зазначені аспекти. Питання інституційної взаємодії понять “учнівська молодь” – “молодіжний ринок праці” – “молодіжна політика ЄС” є предметом дослідження провідних вітчизняних і зарубіжних вчених, серед яких: С. Бандур, О. Грішнова, А. Ємельяненко, А. Колот, Е. Лібанова, А. Лісогор, І. Нос, В. Онікієнко, О. Раєвнева, М. Семикіна та ін. Загалом за достатньо високого рівня активності досліджень у цьому напрямі існує необхідність поглибленого вивчення аспектів формування й реалізації державної політики зайнятості молоді в умовах значного зростання інтенсивності євроінтеграційних процесів в Україні.

Мета статті полягає у визначенні основних тенденцій формування й реалізації державної політики зайнятості молоді в умовах поширення євроінтеграційних процесів в Україні.

Виклад основного матеріалу. У 2017 р. у світі було 192 млн безробітних, а це 5,6 % населення планети. За прогнозами Міжнародної організації праці (МОП), рівень безробіття в перспективі залишиться високим, у дефіциті буде гідна праця [1].

Молодіжне безробіття стає важливою політичною проблемою для багатьох країн. Сьогодні молоді чоловіки і жінки стикаються зі зростанням невизначеності сподівань на те, що вони переживуть задовільний перехід на ринок праці, і ця невизначеність, а також розчарування можуть мати згубні наслідки для окремих осіб, громад, економіки і суспільства в цілому.

За даними Державної служби зайнятості, у 2017 р. рівень зайнятості серед осіб у віці 25–29 років становив 69,7 % та був вищим, ніж у середньому серед усіх вікових груп (56,1 %), а серед осіб віком 15–24 роки цей показник склав лише 27,9 % [10].

Рівень безробіття, визначений за методологією МОП, серед молоді у віці 25–29 років у 2017 р. становив 11,3 %. Серед осіб у віці 15–24 роки цей показник становив 18,9 % та був удвічі вищий, ніж серед усіх вікових груп. Високий рівень безробіття зумовлений тим, що значна частина молодих людей не має необхідних професійних навичок і досвіду роботи. При цьому в середньому в країнах ЄС рівень безробіття серед молоді у віці 15–24 роки становив 16,8 %.

Отже, зайнятість молоді є актуальною проблемою для України, що демонструють статистичні показники. Проте загалом сформовано державну політику сприяння зайнятості та самозайнятості молоді. Зокрема, у Стратегії подолання бідності до 2020 р. (затверджена розпорядженням Кабінету

Міністрів України (далі – КМУ) від 16 березня 2016 р. № 161-р) та в планах заходів з її виконання передбачено:

- проведення середньострокового прогнозування потреби у робочій силі в розрізі регіонів, видів економічної діяльності та професій;
- розвиток системи підтвердження результатів неформального професійного навчання за робітничими професіями;
- створення системи транзитних робочих місць із метою набуття молоддю досвіду;
- стимулювання роботодавців у працевлаштуванні молоді на перше робоче місце, працевлаштування осіб, осіб із малолітніми дітьми та осіб з інвалідністю;
- упровадження практики дистанційної та частково дистанційної зайнятості;
- упровадження гнучких форм зайнятості для осіб з інвалідністю, осіб, які доглядають за малолітніми дітьми чи хворими, молоді, яка навчається, жителів сільської місцевості тощо;
- розвиток молодіжного підприємництва, фермерства, сільськогосподарської кооперації та малого і середнього підприємництва на селі;
- створення на місцевому рівні мережі спеціалізованих консультаційних центрів із питань організації та ведення власної справи;
- створення загальнодержавного реєстру вакансій з вільним онлайн-доступом та актуалізацією в режимі реального часу [9].

У Концепції державної системи професійної орієнтації населення (Постанова КМУ від 17 вересня 2008 р. № 842 “Про затвердження Концепції державної системи професійної орієнтації населення”) і планах заходів з її реалізації передбачено розроблення та упровадження в закладах освіти курсів профорієнтаційного спрямування, створення центрів кар’єри на базі закладів освіти (консультування молоді щодо адаптації до умов ринку праці, формування навичок, затребуваних роботодавцями), залучення роботодавців до системи профорієнтаційної роботи, підвищення кваліфікації педагогічних працівників і працівниць із питань професійної орієнтації осіб у закладах освіти, популяризації професійної (професійно-технічної) освіти, сприяння розвитку професійних інтересів молоді через портал “Моя кар’єра” [5].

Концепцією підготовки фахівців за дуальною формою здобуття освіти (схвалена КМУ 19 вересня 2018 р. № 660-р) передбачено здійснення комплексу заходів із напрацювання моделей взаємовигідних відносин закладів освіти та роботодавців, спрямованих на забезпечення практичної підготовки здобувачів освіти до самостійної професійної діяльності та їхньої соціальної адаптації у трудових колективах, нормативно-правове й організаційне забезпечення, проведення апробації, досліджень, доопрацювання моделей та рекомендацій до широкого використання [8].

Підвищення рівня зайнятості є одним зі шляхів досягнення Цілей сталого розвитку ООН, зокрема Цілі 8 “Гідна праця та економічне зростання”. Відповідно до Національного плану досягнення Цілей сталого розвитку, одними із завдань у досягненні зазначеної цілі є:

- Завдання 8.3. Підвищити рівень зайнятості населення;
- Завдання 8.4. Скоротити частку молоді, яка не працює, не навчається і не набуває професійних навичок, у загальній чисельності осіб віком 15–24 роки з 17,7 % у 2015 р. до 15,5 % у 2030 р.;
- Завдання 8.6. Створити інституційні та фінансові можливості для самореалізації потенціалу економічно активної частини населення та розвитку креативної економіки [12].

Національним планом дій із виконання рекомендацій, викладених у заключних зауваженнях Комітету ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок, затвердженим розпорядженням КМУ від 5 вересня 2018 р. № 634-р, передбачено заходи з розширення економічних можливостей жінок та подолання всіх форм дискримінації щодо жінок і дівчат [6].

Незважаючи на вжиті заходи, проблеми зайнятості молоді залишаються актуальними. До них слід віднести:

- високий рівень безробіття серед молоді;
- невідповідність набутих професійних знань та навичок до потреб ринку праці сьогодні й у перспективі 5–10 років;
- проблеми з працевлаштуванням і кар'єрним зростанням людей з інвалідністю, гендерними обмеженнями на ринку праці;
- високий рівень зайнятості молоді в неформальному секторі економіки, особливо в сільській місцевості;
- зростання темпів трудової міграції молоді.

У сучасних умовах формування та реалізація державної політики зайнятості молоді відбувається в межах Угоди про асоціацію між ЄС та Україною, підписання якої відбулося в два етапи. Спочатку було підписано політичну частину (у березні 2014 р.), а потім економічну (у червні 2014 р.). Верховна Рада України і Європейський парламент ратифікували Угоду у вересні 2014 р., а держави – члени ЄС – протягом 2015 р. та на початку 2016 р. [3].

Мета спеціального розділу Угоди про асоціацію, присвяченого зайнятості й соціальній політиці, полягає у сприянні співробітництву в питаннях значної частини законодавства про працю ЄС та умов праці, більшість із яких тісно пов'язано зі змістом Конвенцій МОП. Суттєва реформа Кодексу законів про працю України наразі перебуває на розгляді парламенту, а її реалізація вже давно мала б відбутися.

Угода передбачає (у Додатку ХХІХ) комплексний порядок денний щодо поступового наближення за трьома основними напрямками: законодавство про працю, боротьба з дискримінацією та гендерна рівність, а також охорона здоров'я та безпека на робочому місці. Перші два напрями охоплюють основоположні засади Кодексу законів про працю, залишаючи при цьому широкий запас для гнучкості при визначеності ступеня можливої складності імплементаційних положень.

Існує взаємозв'язок між законодавством про працю ЄС, Європейською соціальною хартією та Конвенціями МОП. Законодавство ЄС, зокрема Хартія основних прав, враховує положення Європейської соціальної хартії та Конвенції МОП та, у свою чергу, впливає на еволюцію змісту та на моніторинг цих документів.

Усі держави – члени ЄС також є учасниками МОП. ЄС узяв на себе зобов'язання сприяти здійсненню Порядку денного МОП з гідної праці для заохочення дотримання прав на роботу, сприяння створенню можливостей для гідного працевлаштування, розширення соціального захисту та зміцнення соціального діалогу щодо пов'язаних із працею питань.

Усі держави ЄС ратифікували основні стандарти праці, тобто основоположні Конвенції МОП про свободу об'єднань, колективні угоди, примусову та дитячу працю, рівну оплату праці та усунення дискримінації. Вони також ратифікували Конвенції МОП про організацію перевірок умов праці, політики зайнятості та сторонніх консультацій, а також значну частину інших конвенцій МОП.

Незважаючи на те, що стандарти МОП охоплюють більш широке коло питань, аніж ті, за якими ЄС наділено компетенцією для прийняття законодавства, а законодавство ЄС часто виходить за мінімальні положення Конвенцій МОП, засади, на яких ґрунтується діяльність обох організацій, є подібними. У змісті Директив ЄС та Конвенцій МОП вбачається наявність багатьох спільних позицій, при цьому законодавство ЄС зміцнює стандарти МОП. Директиви з питань, що, наприклад, стосуються робочого часу та малолітніх працівників, беззаперечно, беруть до уваги відповідні стандарти МОП.

Захист, реалізація та обов'язкове застосування основних стандартів праці, а також сприяння ратифікації та ефективному застосуванню інших актуальних Конвенцій МОП, на яких ґрунтується Порядок денний щодо гідної праці, є частиною все більшої кількості двосторонніх угод між ЄС та третіми державами, а саме нового покоління угод ЄС про вільну торгівлю. Механізми стеження за цими угодами включають до себе механізми моніторингу відповідних соціальних партнерів [2].

Згідно з Угодою про асоціацію, Україна має забезпечити “поступове наближення” своїх нормативно-правових актів про працю до законодавства ЄС, а також ратифікувати Конвенції МОП. Сторони домовилися “посилити діалог та співпрацю щодо забезпечення гідної праці, політики зайнятості, безпечних та здорових умов праці, соціального діалогу, соціального захисту, соціального залучення, тендерної рівності та недискримінації” (ст. 419 Угоди). На сьогодні в Україні тривають істотні законодавчі реформи, що значною мірою відповідають положенням Угоди.

Україна вже ратифікувала основоположні Конвенції та основні стандарти МОП, які переважно враховано в чинному законодавстві. У цілому, аналіз вказує на те, що найбільша проблема в Україні стосується виконання норм законодавства, а не включення необхідних положень до законодавства.

Сприяння молодіжній зайнятості в умовах євроінтеграції є стратегічним напрямом молодіжної політики нашої держави, визначеним Державною цільовою соціальною програмою “Молодь України” на 2016–2020 рр. Метою Програми є створення сприятливих умов для розвитку і самореалізації української молоді, формування її громадянської позиції та національно-патріотичної свідомості [4].

Реалізація Програми дасть змогу покращити становище молоді в Україні та активізувати її участь у суспільно-економічному житті держави, отримати позитивні результати щодо створення сприятливих умов для розвитку й самореалізації, підвищити рівень доступу до якісної освіти та створення умов для її зайнятості.

Разом із тим Міністерство соціальної політики України, безумовно, підтримує реалізацію ініціатив у межах Програми, що передбачає досягнення мети, зокрема шляхом спільної та скоординованої діяльності органів виконавчої влади з інститутами громадянського суспільства, що ґрунтується на системі загальноєвропейських принципів.

З метою доручення до реалізації ініціатив у межах Програми 17 березня 2016 р. за ініціативи центру “Розвиток корпоративної соціальної відповідальності” та підтримки Міністерства молоді та спорту України відбулось підписання Українського Пакту заради молоді – 2020, який є продовженням європейської ініціативи і передбачає сприяння створенню щонайменше 100 партнерських проектів між бізнесом та освітнім сектором та забезпечення 10 000 місць для стажування та першого робочого місця молоді [11].

Серед перших підписантів Пакту – компанії “Нестле”, “Байер” в Україні”, “МетЛайф”, “ДТЕК”, “Київстар”, “Кока-Кола Беверіджиз Україна”, “КПМГ в Україні”, “Платинум банк”, “Сингента” в Україні”, “Укртелеком”, “ЕУ в Україні”, група “1+1 медія”.

Важливим кроком на шляху до євроінтеграції у сфері державної політики зайнятості молоді стало представлення Міністерством молоді та спорту України спільно з Центром розвитку корпоративної соціальної відповідальності “Національного плану дій щодо зайнятості молоді – 2025” як альтернативного вирішення проблем зайнятості молоді. У структурі документа три послідовні блоки: шкільна освіта, навчання та перехід від навчання до роботи; ринок праці та підприємництво.

Одним із ключових елементів інфраструктури реалізації державної політики зайнятості молоді в Україні є Державна служба зайнятості. 19 вересня 2018 р. КМУ прийняв Постанову “Про затвердження Порядку реєстрації, перереєстрації та припинення реєстрації безробітних, ведення обліку осіб, які шукають роботу” [7].

Постановою змінюються підходи до роботи державної служби зайнятості, зокрема:

- упроваджується інститут кар’єрного радника, який дозволить забезпечити індивідуальний підхід до кожного клієнта служби зайнятості, якісне надання послуг із планування кар’єри з урахуванням потреб роботодавців та можливостей шукачів роботи;

- запроваджується в роботі служби зайнятості профілювання безробітних та шукачів роботи для оцінювання можливості їхнього працевлаштування з урахуванням навичок, кваліфікацій та надання адресних послуг для повернення таких осіб на ринок праці;

- вводяться індивідуальні плани надання послуг та працевлаштування. Такий план буде спільною програмою дій кар’єрного радника та зареєстрованого безробітного, що міститиме спільні зобов’язання обох сторін щодо пошуку роботи та забезпечуватиме індивідуальний супровід і організацію надання послуг.

Реалізація Постанови не потребуватиме додаткового фінансування з державного бюджету.

Особливо гострою є потреба в кар’єрному раднику саме в наданні послуг безробітним у молодому віці, оскільки багато хто з них уперше шукає роботу. Він зможе побачити перешкоди, що стоять перед клієнтом на ринку праці в момент працевлаштування, та допоможе подолати їх. Ця особа буде вашим помічником щоразу, коли б ви не повернулися до служби зайнятості.

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Отже, сучасний перебіг євроінтеграційних процесів в Україні показує, що формування та реалізація державної політики зайнятості молоді в умовах ринкової економіки здійснюється в рамках системної імплементації норм законодавства ЄС у сфері соціально-трудова відносин у національний ринок праці. Тобто реалізується комплекс взаємопов’язаних заходів щодо вдосконалення прогнозування потреб у фахівцях різного професійного кваліфікаційного рівня; системи освіти, підготовки і перепідготовки фахівців, державного стимулювання співпраці закладів вищої освіти з наукою і виробництвом; системи соціального страхування; системи загальнодержавних, регіональних і місцевих служб працевлаштування. Спеціально

для молоді здійснюються конкретні програми професійного навчання, зайнятості, виділяються фонди, зміцнюються зв'язки навчальних закладів із промисловістю, приймаються закони, проводяться інші заходи, спрямовані на скорочення розриву порівняно з іншими групами населення в можливості працевлаштування молоді.

Угода про асоціацію закликає Україну ратифікувати Конвенції МОП та наблизити законодавство до Директив ЄС. Україна вже ратифікувала всі основні Конвенції МОП. У цілому, упровадження Угоди про асоціацію, імовірно, допоможе наблизити українське регулювання у сфері праці до передової міжнародної практики. Разом із цим увагу варто зосередити не лише на законодавчій роботі, але також і на заходах, що забезпечуватимуть виконання норм законодавства у сфері зайнятості молоді.

Список використаних джерел

1. Глобальные перспективы занятости и социальной защиты молодежи в 2017 году. *Міжнародна організація праці*. URL: <http://www.ilo.org/public/english/employment> (дата звернення : 22.04.2019).
2. Законодавство про працю та робочі умови. *Соціальна Європа* : посібник. Т. 6 / Європейська Комісія, Генеральна дирекція з питань зайнятості, соціальних справ і рівних можливостей. 2014. 125 с.
3. Поглиблення відносин між ЄС та Україною. Що, чому і як? Трилогія з посібників : Роз'яснення положень Угод про асоціацію та Поглиблених і всеохопних зон вільної торгівлі між ЄС та Грузією, Молдовою і Україною. Брюссель: Центр європейських політичних досліджень (CEPS). Київ : Ін-т екон. досліджень та політ. Консультацій, 2017. URL: <http://www.3dcftas.eu> (дата звернення : 22.04.2019).
4. Про затвердження Державної цільової соціальної програми “Молодь України” на 2016–2020 роки та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України : Постанова КМУ від 18 лют. 2016 р. № 148. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/148-2016-p> (дата звернення : 23.04.2019).
5. Про затвердження Концепції державної системи професійної орієнтації населення : Постанова КМУ від 17 верес. 2008 р. № 842. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/842-2008-p> (дата звернення : 23.04.2019).
6. Про затвердження Національного плану дій з виконання рекомендацій, викладених у заключних зауваженнях Комітету ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок до восьмої періодичної доповіді України про виконання Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок на період до 2021 року : розпорядження КМУ від 5 верес. 2018 р. № 634-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/634-2018-p> (дата звернення : 24.04.2019).
7. Про затвердження Порядку реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу : Постанова КМУ від 19 верес. 2018 р. № 792. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/792-2018-p> (дата звернення : 25.04.2019).
8. Про схвалення Концепції підготовки фахівців за дуальною формою здобуття освіти : розпорядження КМУ від 19 верес. 2018 р. № 660-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/660-2018-p> (дата звернення : 23.04.2019).
9. Про схвалення Стратегії подолання бідності : розпорядження КМУ від 16 берез. 2016 р. № 161-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/248898080> (дата звернення : 23.04.2019).
10. Ринок праці України у 2017 році : аналіт.-стат. зб. Київ : Державна служба зайнятості, 2018. URL: <http://www.dsz.gov.ua> (дата звернення : 19.04.2019).
11. Український Пакт заради молоді – 2020. *Міністерство молоді та спорту України*. URL: <http://dsmsu.gov.ua/index/ua/material/30229> (дата звернення : 23.04.2019).
12. Цілі сталого розвитку: Україна : нац. доп. 2017. *Міністерство економічного розвитку і торгівлі України*. URL: http://un.org.ua/images/SDGs_NationalReportUA_Web_1.pdf (дата звернення : 25.04.2019).

References

1. Hlobalnye perspektyvy zanyatosti y sotsyalnoy zashchyty molodezhy v 2017 roku. *Mizhnarodna orhanizatsiya pratsi*. URL: www.ilo.org/public/english/employment [in Russian].
2. Zakonodavstvo pro pratsyu ta robochi umovy. *Sotsialna Yevropa: posibnyk*. (2014). Vol. 6.
6. Yevropeyska komisiya, Heneralna dyrektsiya z pytan zaynyatosti, sotsialnykh sprav i rivnykh mozhlyvostey [in Ukrainian].
3. Pohlyblennya vidnosyn mizh ES ta Ukrainoyu. Shcho, chomu i yak? Trylohiya z posibnykiv: Rozyasnennya polozhen Uhod pro asotsiatsiyu ta Pohlyblyenykh i vseokhoplyuyuchykh zon vilnoyi torhivli mizh ES ta Hruziyeyu, Moldovoyu i Ukrainoyu. Bryussel: Tsentri yevropeyskykh politychnykh doslidzhen (CEPS). (2017). Kyiv: Instytut ekonomichnykh doslidzhen ta politychnykh konsultatsiy (IED). URL: <http://www.3dcftas.eu> [in Ukrainian].
4. Pro zatverdzhennya Derzhavnoyi tsilovoyi sotsialnoyi prohramy "Molod Ukrainy" na 2016-2020 roky ta vnesennya zmin do deyakykh postanov Kabinetu Ministriv Ukrainy: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 18 lyutoho 2016 r. No 148. (2016). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/148-2016-p> [in Ukrainian].
5. Pro zatverdzhennya Kontseptsiyi derzhavnoyi systemy profesynoyi oriyentatsiyi naselennya: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 17 versnya 2008 r. No 842. (2008). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/842-2008-p> [in Ukrainian].
6. Pro zatverdzhennya Natsionalnoho planu diy z vykonannya rekomendatsiy, vykladenykh u zaklyuchnykh zauvazhennyakh Komitetu OON z likvidatsiyi dyskryminatsiyi shchodo zhinok do vosmoyi periodychnoyi dopovidi Ukrainy pro vykonannya Konventsiyi pro likvidatsiyu vsikh form dyskryminatsiyi shchodo zhinok na period do 2021 roku: rozporядzhennya Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 5 veresnya 2018 r. No 634-r. (2018). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/634-2018-r> [in Ukrainian].
7. Pro zatverdzhennya Poryadku reyestratsiyi, perereyestratsiyi bezrobotnykh ta vedennya obliku osib, yaki shukayut robotu: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 19 veresnya 2018 r. № 792. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/792-2018-p> [in Ukrainian].
8. Pro skhvalennya Kontseptsiyi pidhotovky fakhivtsiv za dualnoyu formoyu zdobuttya osvity: rozporядzhennya Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 19 veresnya 2018 r. № 660-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/660-2018-r> [in Ukrainian].
9. Pro skhvalennya Stratehiyi podolannya bidnosti: rozporядzhennya Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 16 bereznya 2016 r. No 161-r. (2016). URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/248898080> [in Ukrainian].
10. Rynok pratsi Ukrainy u 2017 rotsi: analitychno-statystychnyy zbirnyk. URL: <http://www.dsz.gov.ua> [in Ukrainian].
11. Ukrainyysky Pakt zarady molodi-2020. Ministerstvo molodi ta sportu Ukrainy: veb-sayt. URL: <http://dsmsu.gov.ua/index/ua/material/30229> [in Ukrainian].
12. Tsili staloho rozvytku: Ukrainyina. Natsionalna dopovid 2017. Ministerstvo ekonomichnoho rozvytku i torhivli Ukrainy. URL: http://un.org.ua/images/SDGs_NationalReportUA_Web_1.pdf [in Ukrainian].

Minenko V. L., *Doctor of Public Administration, Full Professor, Professor of Personnel Management and Labour Economic Department, KRI NAPA, Kharkiv*
ORCID 0000-0002-4837-4445;

Zhadan O. V., *Doctor of Public Administration, Full Professor, Professor of Personnel Management and Labour Economic Department, KRI NAPA, Kharkiv*
ORCID 0000-0001-8088-355X

EUROPEAN INTEGRATION TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF THE STATE EMPLOYMENT POLICY OF YOUTH IN UKRAINE

The article is devoted to the definition of the main tendencies of the development of the state youth employment policy in Ukraine in the conditions of European integration. The current state of employment and unemployment of youth in Ukraine and in the world is analyzed. The most actual problems in the field of realization of labor activity of youth on the national labor market are revealed, among them: high unemployment among young people; mismatch of the acquired professional knowledge and skills to the needs of the labor market; problems with the employment and career

development of people with disabilities, gender barriers in the labor market; high youth employment in the informal economy, especially in rural areas; the growth of the youth labor migration rate. It is determined that the development of European integration processes in Ukraine in the field of formation and implementation of the state youth employment policy takes place within the framework of systematic implementation of EU legislation in the field of social and labor relations in the national labor market. That is, a complex of interrelated measures aimed at improving the forecasting of needs in specialists of different professional qualification levels is realized; systems of education, training and retraining of specialists, state stimulation of cooperation between institutions of higher education with science and production; social insurance system; systems of national, regional and local employment services. Specific programs for vocational training, employment, funds are allocated specifically for young people, the links between educational institutions and industry are strengthened, laws are adopted, other measures aimed at reducing the gap, in comparison with other groups of the population, in the employment opportunities of young people. The Association Agreement calls on Ukraine to ratify the ILO conventions and bring the legislation closer to the EU directives. Ukraine has already ratified all major ILO conventions. In general, the implementation of the Association Agreement will help to bring Ukrainian regulation in the field of labor to the best international practice. At the same time, attention should be focused not only on legislative work, but also on measures that will ensure the implementation of the legislation on youth employment.

Key words: state policy, state regulation of employment, youth employment, youth unemployment, European integration.

Надійшла до редколегії 02.05.2019 р.